

6 iunie – 12 iunie

Biblia și profeția

Textul de memorat: „Și el mi-a zis: «Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi Sfântul Locaș va fi curățat!»” (Daniel 8:14)

Profeția biblică este esențială pentru identitatea și misiunea noastră. Profeția ne oferă un mecanism intern și extern de confirmare a acurateții Cuvântului lui Dumnezeu. Isus a spus: „Și v-am spus aceste lucruri acum, înainte ca să se întâmple, pentru ca, atunci când se vor întâmpla, să credeți” (Ioan 14:29; vezi și Ioan 13:19). Întrebarea este: Cum interpretăm profeția corect, ca să putem ști când s-a împlinit?

În timpul lor, reformatorii au urmat metoda historicistă, aceeași pe care au folosit-o Daniel și Ioan în interpretarea lor. Metoda historicistă consideră profeția ca fiind o împlinire progresivă și continuă a istoriei, începând din trecut și sfârșindu-se cu Împărăția veșnică a lui Dumnezeu.

În această săptămână vom studia stâlpii interpretării profetice historiciste. „Trebuie să vedem în istorie împlinirea profeției, să studiem lucrările Providenței în marile mișcări de reformă și să înțelegem desfășurarea evenimentelor în mersul națiunilor înainte, către conflictul final al mării lupte.” - Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 8, p. 307

Duminică, 7 iunie – Istoricismul și profeția

Metoda principală pe care adventiștii de ziua a șaptea o aplică în studierea profetiilor se numește historicism. Această metodă merge pe ideea că multe dintre profețiile majore ale Bibliei urmează un curs linear neîntrerupt al istoriei, de la trecut la prezent și la viitor. Este foarte asemănătoare cu modul în care se studiază istoria în școală. Folosim această metodă deoarece chiar Biblia încurajează o astfel de interpretare.

1. Ce aspecte ale visului lui Nebucadnețar indică o succesiune continuă, neîntreruptă a puterilor în decursul istoriei? În ce mod ne arată chiar Biblia cum să interpretăm profeția despre vremea sfârșitului? Daniel 2:27-45

Observați că împărăția lui Nebucadnețar este recunoscută ca fiind capul de aur. Astfel, Daniel identifică Babilonul ca fiind prima împărăție (vers. 38). Apoi Daniel spune: „După tine se va ridica o altă împărăție, mai neînsemnată decât a ta; apoi o a treia împărăție” (vers. 39) și apoi o a patra (vers. 40). Faptul că aceste împărății se succed este sugerat chiar de chip - fiecare împărăție este reprezentată de o parte din trup, pornind de la cap până la degetele de la picioare. Ele sunt conectate una cu cealaltă, la fel cum sunt conectate timpul și istoria.

În Daniel 7 și 8, în loc de un chip, sunt folosite ca simboluri specifice diferite animale, dar este transmis același lucru. Ne este prezentată o secvență neîntreruptă de patru împărății pământești care încep în vechime și continuă în istorie, până la prezent și viitor, când Hristos va reveni și Își va întemeia Împărăția Sa veșnică.

Astfel, chipul din Daniel 2 și vedeniile succesive din Daniel 7 și 8 au oferit temelia pentru interpretarea protestantă historicistă a profeției, metodă pe care adventiștii o folosesc și în prezent.

2. Ce cuvinte ale lui Isus ne ajută să înțelegem cum poate funcționa profeția? Ioan 14:29

Ce avantaj major avem noi, cei de astăzi, care trăim într-o vreme în care mare parte din istorie este în urmă, avantaj pe care cineva care a trăit în timpul Babilonului nu l-a avut?

Luni, 8 iunie – Principiul an-zi

Una dintre cheile de interpretare ale historicismului este principiul an-zi. De-a lungul secolelor, mulți învățați au aplicat acest principiu profețiilor referitoare la timp din Daniel și Apocalipsa. Ei au extras acest principiu din mai multe texte-cheie și din contextul imediat al profețiilor.

3. Cum enunță Dumnezeu principiul an-zi în următoarele versete? Numeri 14:34; Ezechiel 4:6

În aceste versete putem vedea foarte clar ideea principiului an-zi. Dar cum justificăm folosirea acestui principiu în cazul unor profeții legate de timp, ca, de exemplu, Daniel 7:25 și 8:14, dar și Apocalipsa 11:2,3; 12:6,14 și 13:5?

Există alte trei elemente care susțin principiul an-zi în aceste profeții din Daniel și Apocalipsa: folosirea simbolurilor, perioadele lungi de timp și expresiile specifice.

Primul element, natura simbolică a fiarelor și coarnelor care reprezintă împărățiile sugerează că și timpul menționat în aceste profeții ar trebui interpretat simbolic. Întrucât restul profeției este simbolic, nu literal, de ce am interpreta literal doar partea legată de timp? Desigur, nu ar trebui să facem acest lucru.

Al doilea element este faptul că multe dintre evenimentele și împărățiile reprezentate în profeții se întind pe perioade de mai multe secole, lucru care face imposibilă interpretarea literală a profețiilor referitoare la ele. Dar, dacă aplicăm principiul an-zi, timpul se potrivește evenimentelor cu o acuratețe remarcabilă, ceea ce ar fi imposibil dacă profețiile legate de timp ar fi interpretate literal.

Nu în ultimul rând, expresiile folosite pentru a numi aceste perioade sugerează o interpretare simbolică - modul în care este exprimat timpul în aceste profeții (de exemplu, „două mii de seri și dimineți” din Daniel 8:14) nu este felul în care ne exprimăm în mod normal când vorbim despre timp, arătând că perioadele menționate aici trebuie interpretate simbolic, nu literal.

Analizează profeția celor șaptezeci de săptămâni din Daniel 9:24-27. Citim că „de la darea poruncii... vor trece șaiszeci și nouă de săptămâni” (vers. 25). Dacă le considerăm literale, ar însemna un an, patru luni și o zi. Profeția nu mai are nicio logică dacă o interpretăm astfel. Ce se întâmplă când aplicăm principiul an-zi?

Marti, 9 iunie – Identificarea cornului mic

Secole la rând, reformatorii protestanți au identificat cornul cel mic din Daniel 7 și Daniel 8 ca fiind Biserica Catolică. De ce?

4. Care sunt caracteristicile cornului mic în ambele capitole? Cum îl putem identifica? Daniel 7:1-25; 8:1-13

Există șapte caracteristici comune cornului mic din Daniel 7 și celui din capitolul 8: (1) ambele sunt descrise ca fiind un corn; (2) ambele sunt puteri persecutoare (7:21,25; 8:10,24); (3) ambele se înalță singure și rostesc cuvinte de hulă (7:8,20,25; 8:10,11,25); (4) ambele țintesc poporul lui Dumnezeu (7:25; 8:24); (5) unele aspecte din activitatea lor au fost trasate de timpul profetic (7:25; 8:13,14); (6) ambele vor fi până la sfârșitul timpului (7:25,26; 8:17,19) și (7) ambele vor fi distruse în mod supranatural (7:11,26; 8:25).

Istoria identifică prima împărăție ca fiind Babilonul (Daniel 2:38), a doua - Medo-Persia (8:20) și a treia - Grecia (8:21). Istoria arată clar că după aceste împărății urmează Roma. În Daniel 2, fierul care reprezintă Roma merge în continuare până la labelle picioarelor din fier amestecat cu lut, adică până la sfârșitul timpului. Cornul cel mic din Daniel 7 iese din fiara a patra, dar rămâne parte din ea.

Ce putere a ieșit din Roma și și-a continuat influența politico-religioasă cel puțin o mie două sute șaiszeci de ani (Daniel 7:25)? Doar o singură putere se potrivește istoriei și profeției - papalitatea. Ea a venit la putere din cele zece triburi barbare ale Europei, „smulgând” trei dintre ele (vers. 24). Ea „se va deosebi de înaintași”, este unică în comparație cu celelalte; „va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Preaînalt” (vers. 25) și „s-a înălțat până la căpetenia oștirii” (Daniel 8:11), uzurpând rolul lui Isus și înlocuindu-L cu papa. Papalitatea a împlinit profeția care spunea că îi va persecuta „pe sfinții Celui Preaînalt” (Daniel 7:25) și va alunga „o parte din oștirea” cerurilor (Daniel 8:10) în timpul Contrareforme, când protestanții au fost măcelăriți. Papalitatea a încercat „să schimbe vremurile și legea” (Daniel 7:25) prin scoaterea poruncii a doua și schimbarea Sabatului în duminică.

În Daniel 2, 7 și 8, după Grecia se înalță o putere care va exista până la sfârșitul timpului. Care altă putere ar putea fi în afară de Roma, în etapa papală? Indiferent cât de incorect politic pare, de ce este aceasta o învățătură esențială a întregii solii îngerești și astfel, o componentă semnificativă a adevărului prezent?

Miercuri, 10 iunie – Judecata de cercetare

Schița profetică studiată în această săptămână a găsit multă susținere în rândul istoricilor protestanți de la Reformă încoace. Dar doar după apariția mișcării millerite, la începutul anilor 1800, profeția despre cele două mii trei sute de seri și dimineți și judecata de cercetare a fost reanalizată și studiată cu atenție.

5. Ce ne spun următoarele versete că are loc în cer? Daniel 7:9-14; 8:14,26

După perioada de persecuție medievală, care s-a încheiat în 1798, când papa a fost luat prizonier de generalul Berthier și întemnițat (Apocalipsa 13:3), Daniel 7 și 8 vorbesc despre judecată. Judecata urmează să aibă loc în cer, unde tronul a fost „așezat” (Daniel 7:10). În acest context se spune: „Iată că pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel Îmbătrânit de zile” (vers. 13). Aceasta este scena judecății care are loc după 1798 și înainte de revenirea lui Isus.

Această scenă a judecății din Daniel 7 este paralela la curățirea sanctuarului din Daniel 8:14. Se vorbește despre același lucru. Conform cu Daniel 8:14, timpul când „Sfântul Locaș va fi curățit”, în alți termeni Ziua Ispășirii, este după două mii trei sute de zile. Folosind principiul an-zi, aceste zile reprezintă două mii trei sute de ani.

Punctul de început al celor două mii trei sute de ani de ani se găsește în Daniel 9:24 - cele șaptezeci de săptămâni (patru sute nouăzeci de ani) sunt „tăiate” din perioada de două mii trei sute de zile. De fapt, mulți cercetători le interpretează corect ca fiind două părți ale aceleiași profeții. Daniel 9:25 ne descoperă începutul acestei perioade, „de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului”. Data pentru acest eveniment este „al șaptelea an al împăratului Artaxerxes” (Ezra 7:7), sau 457 î.Hr. Dacă adăugăm două mii trei sute de ani, ajungem la anul 1844, nu mult după 1798 și înainte de a doua venire a lui Isus. Atunci a intrat Isus în Sfânta Sfintelor și a început lucrarea Sa de mijlocire, de curățire a sanctuarului ceresc. Vezi schița de la studiul de vineri.

Joi, 11 iunie – Tipologia ca profeție

Simbolurile profețiilor apocaliptice, precum cele găsite în Daniel și Apocalipsa, au o singură împlinire. De exemplu, țapul și-a găsit împlinirea în Grecia, o singură împărăție (Daniel 8:21). De fapt, textul a fost foarte clar și a numit împărăția pe nume! Putea să mai fie mai clar de atât?

Totuși, tipologia se concentrează pe persoane, evenimente sau instituții reale din Vechiul Testament pe care le regăsim și în realitatea istorică, dar care ne îndreaptă atenția spre o realitate mai măreață în viitor. Tipologia, ca metodă de interpretare, a fost folosită încă din vremea lui Isus și a scriitorilor Noului Testament și se regăsește chiar și în Vechiul Testament. Singurul ghid care ne ajută să recunoaștem un tip și un antitip este faptul că un scriitor inspirat al Scripturii le identifică.

6. La ce evenimente din istorie face referire Pavel când sfătuiește biserica din Corint? Ce legătură are aceasta cu noi astăzi? 1 Corinteni 10:1-13

Pavel face referire la realitatea istorică din Exodul și dezvoltă o tipologie bazată pe experiența evreilor din vechime, în trecerea prin pustie. Astfel, Pavel arată că Dumnezeu, care l-a inspirat pe Moise să scrie aceste evenimente, a dorit ca aceste lucruri „să ne slujească nouă drept pilde” (1 Corinteni 10:6), sfătuind Israelul spiritual să se împotrivescă ispitei în aceste zile din urmă.

7. Citește pasajele de mai jos și scrie împlinirea fiecărui tip și antitip, așa cum sunt descrise de Isus și de scriitorii Noului Testament. Matei 12:40; Ioan 19:36; Ioan 3:14,15; Romani 5:14; Ioan 1:29

Isus și scriitorii Noului Testament aplică tipului și antitipului o interpretare care evidențiază sensul profetic, îndreptând atenția spre împlinirea realității istorice.

Gândește-te la serviciul din sanctuarul pământesc, care funcționa ca un tip al întregului plan de mântuire. Ce ne învață acest lucru despre importanța mesajului sanctuarului pentru noi astăzi?

Vineri, 12 iunie – Un gând de încheiere

Studiază schema de mai jos:

Daniel 7	Daniel 8
Babilon (leu)	—
Medo-Persia (urs)	Medo-Persia (berbec)
Grecia (leopard)	Grecia (țap)
Roma păgână (fiara a patra)	Roma păgână (cornul se deplasează pe orizontal)
Roma papală (cornul cel mic)	Roma papală (cornul se deplasează pe vertical)
Judecata din ceruri	Curățarea sanctuarului ceresc

Punctul esențial pe care trebuie să îl observăm aici este că scena judecării din Daniel 7, care apare după o mie două sute șazeci de ani de persecuție (vers. 25), este aceeași cu scena curățirii sanctuarului din Daniel 8:14. Această scenă a judecării din cer este cea care precede apariția Împărăției veșnice a lui Dumnezeu la sfârșitul istoriei acestui pământ. Avem dovezi biblice puternice pentru a demonstra marea importanță pe care Scriptura o acordă pasajului din Daniel 8:14 și evenimentului pe care îl reprezintă.

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: Psalmii 118-124

1. Pe care poartă spune psalmistul că intră cei neprihăniți?
2. În ce fel spune psalmistul că se bucură de Cuvântul Domnului?
3. Ce a promis Domnul că va face la plecare și la venire, pentru cel credincios?
4. Cu ce compară psalmistul sufletului scăpat (izbăvit) al israeliților?

Evanghelizare, Secțiunea 7, subcapitolul „Standarde omenești false”

5. Din ce cauză au ajuns unii oameni „ca niște pâraie secate”?